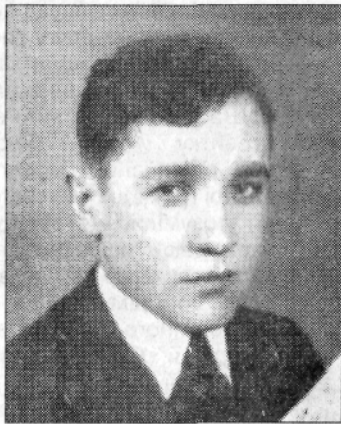

ІСТОРИК МАРКО ПАСТУШОК – ЛІТОПИСЕЦЬ РІДНОГО КРАЮ

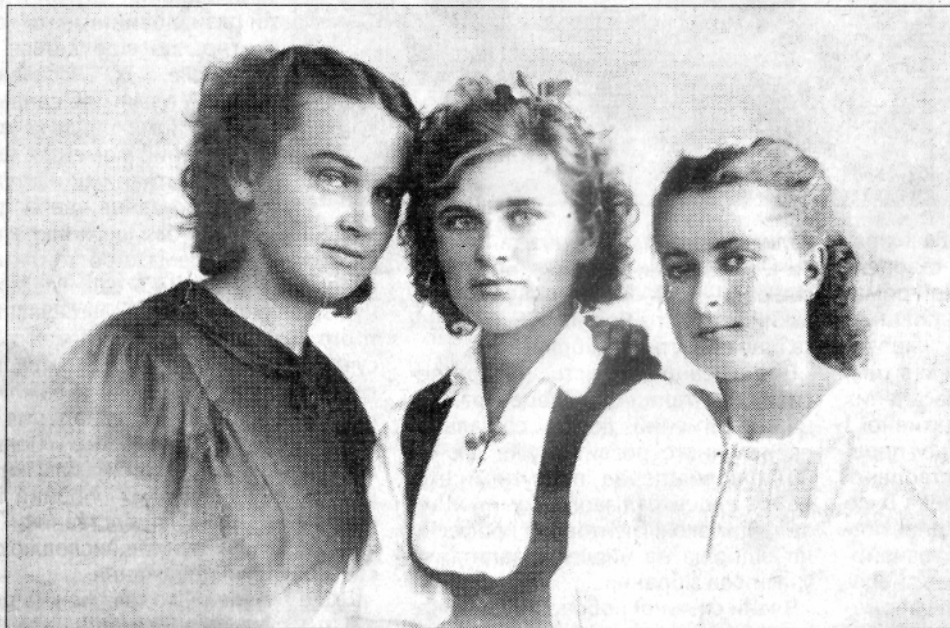

М. В. ПАСТУШОК
в юності.

Ім'я вчителя-історика М. В. Пастушка було добре відоме на теренах нашого району у повоєнні роки аж до 1983 року, коли він пішов на заслужений відпочинок, віддавши сорок три роки улюбленій педагогічній роботі. Марко Васильович був неординарною особистістю, талановитим представником місцевої інтелігенції, який багато зробив корисного для розвитку освітньої галузі в рідному Березному та районі.

Педколектив Березнівської середньої школи. 1948 р.

Дружина М. В. ПАСТУШКА Галина Іванівна (крайня справа) з подругами.

Про це свідчить його цікава біографія, яка відтворена скупими офіційними рядками у трудовій книжці, зокрема про те, що у далекому 1940 році він, двадцятидворічний молодий чоловік, вже завідував початковою школою у с. В. Купля. Пізніше його призвали в армію і мобілізували на фронт, де він мужньо воював проти фашистських загарбників у складі 202 зенітного дивізіону, був командиром відділення кулеметників. Повернувшись додому по закінченні війни, М. В. Пастушок почав працювати вчителем у Березнівській середній (красній) школі. Тут він багато літ був заступником директора навчального закладу і водночас викладав історію, яка стала його покликанням, улюбленою справою життя. Адже Марко Васильович багато зробив для детального вивчення соціального і політичного розвитку нашого поліського краю, зокрема Березнівщи-

Родина ПАСТУШКІВ.

М. В. ПАСТУШОК (крайній зліва) з колегами та колишніми учнями.

ни. Його ґрунтовні і цікаві дослідження та розвідки не раз друкувалися у періодичних місцевих та фахових виданнях, історичних збірниках. Цими матеріалами досі користуються краєзнавці.

М. В. Пастушок мав хорошу освітню підготовку – у повоєнні роки він закінчив Кременецький і Львівський державні педагогічні інститути. І отримані там ґрунтовні знання він вмів застосовувати у своїй практичній роботі. Авторів цих рядків випала честь бути учнем цього талановитого педагога. Тому з великою приємністю пригадую уроки, які майстерно проводив Марко Васильович. У класі завжди панувала тиша, коли наш улюблений вчитель доступно і так цікаво розповідав про історичні події, особливо про ті, які сталися на території нашого району, визначні постаті українського родоvodu, кращих людей Березнівщини. Тому не дивно, що він, відомий у районі педагог-ентузіаст, користувався щирою повагою у своїх учнів та великою шаною у колег. Свідченням того є численні нагороди, якими було відзначено цього достойника за мужність і відвагу, виявлені на фронті у роки Другої світової війни, та невтомну творчу працю на освітянській ниві. Зокрема, М. В. Пастушка нагороджено медаллю «За трудову відзнаку», Почесним знаком «Відмінник народної освіти», медаллю Жукова, багатьма грамотами та подяками. Гідно продовжує його військову звитягу внук Ігор, який вже два роки захищає свободу і незалежність України на сході нашої держави.

Слід зазначити, що також гарно себе зарекомендувала на освітянській ниві дружина Марка Васильовича Галина Іванівна, яка майже півстоліття свого життя віддала вихованню дітей, була надійним охоронцем сімейного вогнища, турботливою і люблячою мамою доньки Зої та сина Василя. Нині вони ревно бережуть світлу пам'ять про своїх незабутніх батьків.

Мені, як журналістові і колишньому учневі М. В. Пастушка, вже давно хотілося від імені сотень його колишніх вихованців написати щирі слова вдячності і пошанування нашого вчителя. І от нещодав-

Під час навчання в Кременецькому педінституті.

Діти Василь та Зоя.

но я, врешті, зважився на це, а поштовою стала, здавалося б, звичайна подія. Якоюсь завітав до свого знайомого майстра-фотографа Олександра Черниша і застав його за перефотографуванням світлин із сімейного альбому Марка Васильовича. Я попросив у фотомитця надати мені копії цих цікавих історичних знімків. У редакції з багатьох їх десятків вибрав найхарактерніші і найцікавіші, щоб помістити на сторінці «Надслучанського вісника». Переконаний, що цей матеріал і фото з приємністю прочитають та переглянуть багато березнівчан, які знали М. В. Пастушка і його дружину Галину Іванівну. Нехай ця публікація буде гідною даниною пам'яті колись відомого у нашому краї педагога-історика, мудрого просвітителя і вихователя багатьох вдячних учнів.

Павло РАЧОК.